

عنوان مقاله:

سازوکارهای بومی مدیریت مرتع عشایر کوچ رو ایل کلهر

محل انتشار:

اولین همایش ملی مدیریت و توسعه کشاورزی پایدار در ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

تشمیل افشارزاده - کارشناس ارشد توسعه روستایی

عبدالحمید پاپ زن - عضو هیئت علمی دانشگاه رازی

خلاصه مقاله:

قرن بیستم را قرن توسعه علوم و فنون و حاکمیت دانش و تکنولوژی لقب داده اند. اما از دیدگاه دیگر این قرن را باید قرن مظلومیت منابع طبیعی و انهدام مراتع نام نهاد. بحرانی که کشور ما نیز قادر به گذار با سلامت از آن نبوده و برنامه های اصلاح و مدیریت آن بیش از هر چیز موجب تحمیل هزینه های سنگین مادی و معنوی بر کشور گردیده است. سوالی که با توجه به شرایط موجود مطرح است این است که: آیا دلایل این ناکامی ها را نمی توان در برخوردهای یک بعدی و جزنگر با مساله، عدم مشارکت در خور بهره برداران به ویژه عشایر به عنوان اصلی ترین بهره برداران مراتع و عدم توجه به دانش نظام مند و کل نگر آنان جستجو کرد؟ با این اعتقاد که کوچندگی به عنوان الگویی زیستی هزاران ساله، نمی تواند بی توجه به مقوله ی پایداری، بقاء طولانی مدت خود را حفظ کرده باشد، دانش بومی مدیریت مرتع ایل کلهر، طی مطالعه ای با استفاده از روش مشارکتی PRA, RRA و گروه های متمرکز در حوزه جغرافیا شهرستان گیلانغرب در استان کرمانشاه به اجرا درآمد. بر اساس یافته ها می توان به مسائلی همچون تقسیم بندی و قطعه بندی مراتع و برخی راهکارهای بومی مدیریت مرتع نظیر کوچ، ارزیابی مرتع، قطعه بندی مرتع، استفاده از علوفه کمکی، قرق و ... اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

دانش بومی، ایل کلهر، مدیریت مرتع، تحقیق کیفی، کرمانشاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/72881>

